

A
Z

I
N
D
O
N
É
Z

a mongol inkubátor

Befűt és azt mondja: befőtt.
Ijedelem fog el. Lefog.
Arcát fordítva mosolyog. Én gomolyos.
Letakarom a számlát. A szám lát.
Megágyaz és lefekszik. Gyí, a szikre fel!
Felülök s fülelek. Ő füvem legeli s fülemülél.
Hullámszik és sikolt. Majdnem kiolt.
Öldöklő fészek. Melllepel. Sugárzó magommal ellepem.
Odáig vagyunk. A halálig halunk. Eddig élünk.
Aztán iszapszibillai pillanatban sután evickélünk.

L
Ö
V
É
S
Z
Á
R
O
K

a holland földönfutó

Csak állt az ablakokra néző ablakban
homlokáról elsímítva egy üveggalamb
röptének napbamártott árnyát

beesteledett mire megfordult
robbanásra kész hozsannázó tükör
és mindentlátó hátával emlékeztette
az egyetlen hópehelyre a megbomlott teliholdat

majd gyöngéden széttárta lábait
hagyta hogy foncsorozott labirintusában
eltévedjen és hazataláljon
a fehér holló a feketepiros levéllel

az orosz légyott

utcán és véletlenül
a keze előreleendő
így ér haza
a szobában dohányfüst és tavasz
tartósított oázis
szavatolt mélabú
az elázott hegedű
a sarokban térdepel
és szimfóniázik

A

Z

I

N

D

O

N

É

Z

L

Ö

V

É

S

Z

Á

R

O

K

a francia nyolcas

Minden követ megmozgat könnyű álma van
a pír előnti arcát egy alakot beilleszt az egészbe
a kő álmához illeszt arcát egy alakká mozgó egész
minden könnyű pír előnt a van
van egészé illesztett álmokópír
egy alakot könnyűvé mozdít s előnti arcát a minden
arccá álmodja a kő s előnti könnyű pírral
van alakká illesztett mozdulat ha minden egész